

Asker Sizin Oyuncağınız Değil!

İçeriği Yazan: [Emrah ÖZDEMİR](#) [1] Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 11:42

Bülent Arınç, alışılmış kışkırtıcı tavrıyla ordumuza saldırıyor. Bülent Arınç'ın bu tavrı değil de, Bülent Arınç gibi bir kişinin bakanlık konumuna gelmesi şaşırtıcı. Seçim bölgelerindeki başarısızlıklara göre değişim oldu ise, AKP, Arınç'ın seçim bölgesi olan Manisa'yı da yitirdi. Öyleyse, neden Arınç Bakanlar Kurulu'na girdi? Bu bir...

Recep Tayyip Erdoğan, durup dururken 2007'deki Dolmabahçe görüşmesini neden gündeme getirdi? Hatta neden Büyükanıt'ı tehdit eder gibi konuştu, durup dururken? Bu da iki...

27 Nisan elektronik muhtırasına dönersek, şüphe şudur: Madem yalnızca muhtıra yapılacaktı, neden gece yarısı internette yapıldı? Gündüz de yapılamaz mıydı? Sonra Büyükanıt neden sustu? Büyükanıt sonraları neden rahatsız bir kabullenme içine girdi?

Taraf'ın Fethullah Gülen ve AKP'yi bitirmeye yönelik "İrtica ile Mücadele Eylem Planı" iddiası nereden çıktı? Bunları kim servis ediyor veya masa başında oluşturuyor? Bu da üç...

Ayrıca, herhangi bir oluşumun (cemaat olan) TSK içine sızmasının engellenmesi Ordunun görevi değil mi?

Ve bugün... TSK'nın açıklamalarına AKP'den Bekir Bozdađ'dan "Açıklama şüpheleri ortadan kaldırmak yerine, şüpheleri kuvvetlendiriyor" açıklaması gelerek, provokasyon sürdürüldü.

Böyle sürüp arttırabiliriz elbette; ama görünen o ki AKP, 22 Temmuz arayışlarına girdi. Orduyu kötü amaçlarına araç etmeye çalışıyorlar. İlker Başbuğ'un bu konuda sağduyulu ve mantıklı davranacağına inanıyorum.

Şöyle bir olasılık da çıkabilir: AKP, erken seçim düşünüyor olabilir.

Olasılıklar çoğaltılabilir. Bilinmelidir ki TSK; kirli siyasi oyunların, komploların, alçak tezgahların oyuncağı değildir, olamaz. Hükümetler geçicidir; fakat TSK her zaman gereklidir bize. Bu da böyle biline...

Emrah.Ozdemir@PolitikaDergisi.com [2]

Yorumlar

Yapılacaklardan çok

İçeriği Yazan: V.Jara(Doğrulanmamış) Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 13:48

Yapılacaklardan çok yapılanların belirsizliği soruna yönelik, yardımlarınızdan ötürü çok sağolun.

AB: Asker ve polis, sivil kontrol altında olmalı

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 15:28

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

AB: Asker ve polis, sivil kontrol altında olmalı

AB Komisyonu Türkiye Delegasyonu Başkanı Kretschmer, güvenlik sektörü, özellikle de silahlı kuvvetler üzerinde sivil kontrol olmamasının Türkiye'nin AB sürecinde "kilit" sorunlardan biri olduğunu vurguladı.

Avrupa Birliği Komisyonu Türkiye Delegasyonu Başkanı Hansjörg Kretschmer, tüm kamu kurumlarının "hesap verebilir" olmasının demokratik sistemler için "kilit önem" taşıdığını, Türkiye'nin bu bağlamda tam anlamıyla demokratikleşemediğini söyledi. Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etütler Vakfı'nın toplantısında konuşan Kretschmer, Türkiye'de özellikle güvenlik sektörü ve silahlı kuvvetlerin, "hesap verebilirlik" konumundan muaf olduğunu, silahlı kuvvetlerin, sadece kendisine verilen görevleri yerine getirmekle kalmadığı, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel ilkelerinin koruyucusu olarak da kendini gördüğü görüşünü dile getirdi. Kretschmer, özellikle silahlı kuvvetler üzerinde sivil kontrol sağlanmasının Türkiye'nin AB sürecinde "kilit" konulardan biri olduğunu vurguladı.

Domuz gribi bir ilkokula sıçradı

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 15:35

Domuz gribi bir ilkokula sıçradı

Hollanda'da domuz gribi vakaları giderek yaygınlık kazanmaya devam ediyor. Söz konusu virüsü taşıyanların sayısının 30'u bulduğunu ifade eden yetkililer son olarak gribin bir ilkokula sıçradığını bildirdiler.

LAHEY (CİHAN)

Hollanda'da domuz gribi vakaları giderek yaygınlık kazanmaya devam ediyor. Söz konusu virüsü taşıyanların sayısının 30'u bulduğunu ifade eden yetkililer son olarak gribin bir ilkokula sıçradığını bildirdiler. Woerden kentindeki Margriet adlı ilkokulda okuyan öğrencilerde domuz gribine rastlanıldığını doğrulayan okul yönetimi, bu durum hakkında velilere bilgilendirici bir de mektup gönderdi. Söz konusu virüsün, çarşamba günü öğrencileri hayvanat bahçesine geziye götüren bir veli tarafından bulaştırıldığını ileri süren okul yönetimi, sözü edilen veliyle temas kuran tüm öğrencilerin sağlık birimleri tarafından muayene edildiğini duyurdu. Araştırmalar sonucunda altı yaşındaki bir öğrencide virüsün tespit edildiğini belirten okul idaresi, bu öğrencinin ev doktoru tarafından tedavi edildiğini açıkladı.

Asker

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 15:44

Türkiyeyi askermi yönetiyor yoksa hükümetmi yönetiyor bu soruya cevap vermek avrupa ile kıyasladığımız zaman kendiliginden ortaya cikiyor.Türkiyede eskiden beri varolan hükümetler görevlerini askeri baski altında ifa etmişlerdir.Türkiye tamamen sivil yönetim tarafından yönetilirse belki ozaman gelismekte olan ülke konumundan kurtulabilir.Atatürkün siyaset hayati incelendiginde askeri baski altındaki bir yönetim seklini benimsememistir.Hükümet hür ve serbest olmaliki islerini kolaylıkla yapabilsin birde türkiyede muhalefet anlayisi avrupa ülkelerinden çok farklı çünkü türkiyede hükümet iyide yapsa kötüde yapsa muhalefet partileri hükümeti elestiriyorlar.gelismis ülkeler birlik ve beraberligi saglayarak gelismislerdir türkiyede 20 küsur parti vardır ve hepsininde düşünceleri farklı farklı olduğu için milletimizde 20,ye bölmüş durumdadır

tebrik

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 19:41

Bu politika dergisini kuran değerli yorumcu arkadaşlarıma tesekkür eder bu dergiyi herkesin birseyler ekebileceği bir fikir tarlası haline getirmelerini dilerim. Herkesin görüşü aynı olsaydı zaten tartışmanın, yaşamının bir anlamı olmazdı insanların çeşitli görüş, fikir, anlayışlara sahip olmaları acımdan bir zenginlik olarak algılanmaktadır. Bu politika dergisine kurucu arkadaşlarımız uygun görürlerse birakiniz herkes fikrini görüşünü yazabilsinler fikir alışverişi karşılıklı anlayışa dayalı terbiye kuralları içerisinde yapılırsa yasama sevincinin bir parçasıdır. Atatürk hepimizin Atasıdır Türkiye hepimizin vatanıdır ve vatan millet uğruna canlarımızı hepimiz seve seve veririz. Benide acizane bu politika dergisi sayfasına kabul ettiğiniz için editör rolünü üstlenmiş arkadaşlara esekkür ederim, saygılar, sevgiler sizler için olsun--

Siyaset Nedir?

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 22:16

Siyaset Nedir?

Siyaset, Arapça kökenli bir kelimedir; at eğitimi, at talimi anlamına gelmektedir. Osmanlı'da devlet geleneği için siyaset sözcüğünün "ceza" ve özellikle "ölüm cezası" anlamında kullanıldığı görülmüştür.

Yunan siyasal yaşamında ise siyaset, polise veya devlete ait etkinlikler biçiminde tanımlanmıştır.

Siyaset Bilimi

Siyaset, belli bir toplumda çatışma halinde olan çıkarların uzlaştırılması faaliyetidir. Siyaset Bilimi geçmişte dar anlamda devlet ve iktidar kavramları üzerine araştırmalar yapmaktayken günümüzde, siyasal kararların tahlili, sosyal grupların karar ve etki ilişkilerindeki rolü, siyasal katılma, sosyal yapı ve iktidar ilişkisi, siyasal değişme ve gelişme gibi konuları da incelemektedir.

Çalışma alanları

Karşılaştırmalı Siyaset

Siyasal Kuramlar

Uluslararası İlişkiler

Siyasal Ekonomi

Toplum Yönetimi

Siyasal Psikoloji

Siyaset Felsefesi

İdeoloji Teorisi

Siyaset

Her şeyden önce bir yönetme sanatı veya bilimidir, yani siyaset bilimidir.

Hükümet/devlet icraatlarını etkileme, değiştirme veya yönlendirmek işidir.,

Devlet yönetimini veya kontrolü ele geçirme ve elde tutma bilgisi veya sanatıdır.

Bireyler ve gruplar arasında güç ve liderlikle ilgili olan rekabettir.

Bir takım maharet ve hünerlerle, çoğu kez dürüst veya ahlaki olmayan şekilde uygulamalarla karakterize edilen etkinliklerdir.

Bir toplumda yaşayan insanlar arasındaki ilişkiler karmaşasının bir toplamıdır.

Yaşanılan zaman veya gelecek için kararlar almak ve uygulamak için koşullar ve verilerin ışığında alternatifler arasından seçilen eylem veya eylemleri ortaya koymak, belirlenen yöntem veya biçimlerde uygulamaktır.

Özellikle bir devlet organının uygulanabilir icraat ve genel amaçlarını ana hatlarıyla açıklayan yüksek düzeyli planlardır...alinti...

Siyaset ve ahlak!.. M. Can Yüce

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Pzt, 15/06/2009 - 22:20

Siyaset ve ahlak!.. M. Can Yüce

Siyaset ve ahlak; güncel veya gündelik kullanımda birbirine karşıt iki kavram... Oysa tersi geçerli olmamalı mı? Yani siyaset ile ahlak arasında zorunlu bir uyumluluk olmalıdır.

Siyasal kirlilik, tam da anılan bu ilişkinin tersten kurulmasıyla başlar ve derinleşir. Yani siyasetin ahlaksızlaşmasıyla...

Peki, siyaset niçin yapılıyor? Siyaset nedir, siyasetin amacı nedir?

Bu konuda genel geçer iddia; halka, hakka, devrime, gelecek ütopyasına hizmet biçiminde özetleniyor. Bu "hizmet" kavramı, kuşkusuz iktidar gerçeğini örten, meşrulaştıran ve özümseten bir işlev görüyor...

Siyaset, onun en örgütlü ve yoğunlaşmış ifadesi olarak iktidar, kendine göre bir siyaset kültürü ve ahlakı yaratıyor; bunu hukuksal bir temele de oturtuyor. Ancak hemen vurgulamalıyız ki, burada kurumsallaştırılan ahlak, ahlaksızlığın ahlakı olmaktadır. Hedefe ve amaca varmada her yol ve yöntem meşru görüldüğünde ve bu, bir ideolojik temele oturtulduğunda kurumsallaşan ahlak, ahlaksızlığın ahlakı değilse nedir?

Burjuva siyasetinin bir hedefi var ve bunu meşrulaştırmak için her araç kullanılır; bunun ahlakı ve hukuku da geliştirilir. Ama bunun sınırlarını ve şiddetini, sınıf ilişkileri ve çelişkileri, dış ve dış dengeler belirler ve etkiler... Daha önce kurumsallaştırılan ahlak ve hukuk, ayaklarına dolanan bir engel olarak algılandığında egemen sınıflar ve onun devleti, bunları çiğnemekte sakınca görmez...

Ancak ne yazık ki, henüz tam iktidar olmamış sosyalist, devrimci iddialı grupların da bu siyaset tarzını ve ahlakını aşmadıklarını, dahası kimi durumlarda onun kötü bir karikatürünü oynadıklarını pratikleriyle sergilemektedirler... Konunun ayrıntılarına girmek bu yazının kapsamı dışındadır.

Bu genel çerçeveden şu noktaya gelmek istiyoruz:

Daha önce de yapılmakla birlikte, kimi itirafçıların ifşaatları gündem yapılmakta ve bunun üzerinden taraflar birbirini vurmaya, etkisizleştirmeye çalışmaktadırlar. Bundan daha çirkin, kirli ve en genel anlamda ahlaksız bir siyaset tarzı olabilir mi?

İtirafçılık nedir, itirafçı kimdir? Gündeme taşınan itirafçıların kimlikleri, pratikleri nelerdir ve şimdi hangi hesapların içindedirler?

Bu sorular yanıtlanmadan bir JİTEM "eskisini", ya da bir MİT "eskisini" gündeme taşımak, bunların sözlerini çok önemli bir değermiş gibi sunmak ahlaksızlık zemininde, ahlaksızların sözcüsü olmaktan başka bir anlam ifade etmez...

İtirafçı, özü boşalmış, kendini kusmuş, kasmaya devam eden kişidir! Tek sermayesi, kendini var etme ve varlığını sürdürme, kendini pazarlama silahı, sadece ve sadece kusmuğudur! Bir daha yazalım, gazete manşetlerine taşınan, büyük gazetecilik örneği olarak sunulan, TV ekranlarında milyonların beyin sofrasına taşınanlar kusmuktan başka bir şey değildir.

"Kusmuk", iğrenç bir şey, değil mi? Midemiz kaldırmıyor, kaldırmakta son derece zorlanıyor. Bu sözler de benim çok ağırıma gidiyor, doğrusu midem bulanıyor. Ama bunları bu kaba çıplaklıkta, başka bir ifadeyle iğrenç çıplaklıkta ortaya koymak durumundayız.

Birkaç yıldır Aygün adında bir JİTEM "eskisi", itirafçı, kirli savaşın kirini pasını deşifre ediyor, daha

doğrusu itiraf ediyor diye zaman zaman ortalığa çıkarılıyor. Kusmuksları pazarlanıyor, siyaset aracı olarak kullanılıyor. Pekî, bu adam bu kirlî sürecin eli kanlı bir piyonu değil mi? Her yanı kirlî olan bu kusmuklu katilin sözlerinde altın arayanların ahlakından söz edilebilir mi? Pekî, bu adam ve bir piyon olarak hizmet ettiğî özel savaşın kendisine yüklediğî esas mesleğini hala icra ederek siz “akıllıları” parmaklarında bir oyuncak gibi oynatmıyor mu? Örneğîn, Tuncay Güney, Selim Çürükkaya hakkında ipe sapa gelmez sözler edince A. Aygan da bunun üzerine balıklama atladı ve bunları doğrular nitelikte imalarda bulundu. Sadece bir soru: Bu, bir rastlantı mı? Yoksa üstlenilen rolün başka bir biçimde ve zeminde devamı mı? Bilemiyoruz, ama bu kişilerin kusmuk pazarlayıcıları olduğunu unutmamak, kirliliklerinin köprüsü olmamak gerekir. Bu itirafçı kişiler ve içinde bulundukları ilişkiler o kadar kirlî ve güvenilmez ki bunların “ifşaatlarına” değer biçmek ve bunlardan bir şeyler beklemek, sadece kendi kendini kandırmak değil, ahlaki ve politik kirliliğîn içinde debelenmekten başka bir şey değildir!

Bir toplum veya bir sistem kirinden pasından arınmak için bu kirin icracısı pisliklerinden medet umuyorsa, vay o toplum veya sistemin haline!

Temiz toplum iddiasında olanlar, öncelikle yöntemlerini, kullandıkları araçları temiz tutmak, bunların temiz olmasına büyük bir özen göstermek durumundadırlar. Yoksa şimdi yaptıkları gibi kirlî ortamın kirini daha da kirletir, karmaşık hale getirir, ipin ucunun kaçmasına yol açarlar... Şimdi yapılan da budur.

Devrimciler, geleceğîn özgür, eşit ve temiz toplum düşüne sahip olanlar, siyaset ile ahlaki, elbette bugüne kadar kurumlaşan ahlaki aşan, kendi düşlerini güncelde yeniden üreten ahlaki mutlaka uyumlu ve birbirini bütünleyen, besleyen kavramlar olarak algılamak ve yaşama geçirmek durumundadırlar!

para insani mutlu edermi

İçeriğî Yazan: zekeriya keles Zaman: Salı, 16/06/2009 - 09:03

Evet Para Mutluluk Verir . . . Hemde insanı dünyanın en mutlu en gururlu en güzel insanı da yapar . . . Ben buna inanıyorum ve elimden geldiğî kadar uyguluyorum . Cebimde on milyon varsa bunu birine harcama fırsatı elime geçtiğinde okadar mutlu oluyorumki . . .

Herkes böyle düşünse , herkes mutlu olsa . . .

Basit bir hesap yapalım . 60 milyon kişi yaşıyor ölkemizde . Herkes bir kereye mahsus iki milyon lira verse . Bakın iki milyon diyorum iki milyon lira için bir kereye mahsus kimse bahane bulamaz bence. $60.000.000 * 2.000.000 = 120.000.000.000.000$ yûzyirmi tirilyon okunuyor bu rakam . Zenginlerin ve orta hallilerin daha fazla katkıda bulunduğünü düşünürsek bu rakamın 5 katına çıkma ihtimali vardır. Yani 600 trilyon . Devlet desteğînide düşünürsek . 800 trilyon diyebiliriz. Ve bu 800 trilyonu aynı zamanda çalıştırıp 1 katrilyona çıkartırsak ve bu parayı iki senede bir toptasak . Kaçtane hasta kaçtane düşkün kaç tane açın karnı doyar . Kaç tane bebek kaç tane çocuk tedavi edilebilir . . .

Unutmayalı elimizdeki herşey paralar evler arabalar giysiler herşey herşey herşey Yüce Allah ın bize sadece bu dünyada kullanmamız için verdiğî emanetlerdir . şeytan ve nefsimiz bizi bunlara aşık ederek Yüce Allah'a aşkımızı unutturmaya çalışıyor

Atatürk'ün Mirası Milliyetçi - Mukaddesatçı Cumhuriyetçilik

İçeriğî Yazan: zekeriya keles Zaman: Salı, 16/06/2009 - 09:09

Atatürk'ün Mirası Milliyetçi - Mukaddesatçı Cumhuriyetçilik

Türkiye Cumhuriyeti, yüzbinlerce şehidimizin Osmanlı coğrafyasının dört bir yanında verdiği mücadele sonucunda kurulmuştur.

Anadolu topraklarını düşman işgalinden kurtaran Büyük Önder Atatürk, dört yıllık Milli Mücadele'yi tamamladığında, Türk milleti için yeni bir yol çizmesi gerektiğini düşünüyordu. Nitekim yaşamının geri kalan kısmını, en az Milli Mücadele kadar önemli olan bu yeni yolu oluşturmaya ayırdı. Bu yeni yolun en önemli vasfı ise, Cumhuriyet düzeninin tesisi oldu.

Atatürk'ün bize miras bıraktığı dünya görüşüne, siyaset anlayışına, devlet geleneğine ve kültüre baktığımızda, Büyük Önder'in gerçekte bugün "milliyetçi-muhafazakar" kavramları ile tanımladığımız sentezin sahibi olduğunu görürüz. Atatürk bize; sınırları Türkiye'yi de aşan bir Türk milliyetçiliğini, liberal bir ekonomi anlayışını, onurlu ancak uzlaşmacı ve dengeli bir dış politika yöntemini, dine son derece saygılı bir laiklik düşüncesini bırakmıştır. O, hem bir Osmanlı paşası, hem de Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olarak Osmanlı geleneğini modernleştirerek 20. yüzyıla aktaran büyük bir dehadır. Bize düşen ise, aynı geleneği yine modernleşme sürecini koruyarak 21. yüzyıla taşımak olacaktır.

Atatürk'ün Milliyetçiliği

Atatürk'ün bize bıraktığı en önemli fikri miras, milliyetçiliktir. Bu milliyetçilik, Ziya Gökalp'in "hars milliyetçiliği" kavramına dayanır. Buna göre bu topraklar yüce Türk Milleti'nin topraklarıdır. Türk Milletini var eden ve yaşatan unsur ise hars, yani kültürdür. Dolayısıyla Türk Milleti'nin bir parçası olmak için, etnik olarak Türk olmak şart değildir. Türk harsını benimseyen ve kendisini Türk addeden herkes bu milletin bir parçasıdır.

Atatürk milliyetçiliği, Anadolu toprağını vatan bilen ve "Türküm" diyen her ferdi, hangi ırk veya etnik kökenden olursa olsun bir çatı altında birleştirmiştir.

Burada Atatürk'ün Türk milliyetçiliğinin Türkiye sınırlarını da aşan bir Türklük bilincine dayandığını söylemeliyiz. Büyük Önder, Türkiye sınırları dışında yaşayan Türkler'e her zaman önem vermiş, hatta gelecekte bir "Türk Birliği" kurulmasının özlemini duymuştur.

Atatürk milliyetçiliği, Anadolu toprağını vatan belleyen ve "Türküm" diyen her ferdi, hangi ırk veya etnik kökenden olursa olsun bir çatı altında birleştirmiştir. Milliyetçilik, temelde, birlik ve beraberlik ortamının tam manasıyla sağlanmasını amaçlayan kilit bir Atatürkçülük ilkesidir.

Atatürk milliyetçiliği, Türk Milleti'ne mensup olmakla övünmeyi, Türk Milleti'ne inanmayı ve güvenmeyi esas alır. O, bu konudaki görüşünü şöyle özetlemiştir:

Türk milliyetçiliği, ilerleme ve gelişme yolunda ve milletlerarası temas ve ilişkilerde, bütün çağdaş milletlere paralel ve onlarla uyum içinde yürümekle beraber, Türk toplumunun özel karakterini ve başlı başına bağımsız kimliğini korumaktır.

Atatürk'ün Muhafazakarlığı

Atatürk milliyetçiliğinin bir diğer kendine has yönü ise, her türlü materyalist fikriyatın aksine dine ve dini değerlere büyük önem vermesidir. Büyük Önder, önceki sayfalarda da ifade edildiği gibi, İslam'ın Türk milli kimliğinin çok önemli bir parçası olduğu ve bu parça olmadan o kimliğin korunamayacağı gerçeğini pek çok vesileyle ifade etmiştir.

Atatürk 10. Yıl Nutku'nu okurken.

Atatürk'ün Cumhuriyet'in ilk yıllarında uyguladığı nüfus politikasında da bu bilinci görmek mümkündür. Cumhuriyet'in ilk yıllarında, Türkiye nüfusunun elden geldikçe müslümanlardan oluşması için çaba gösterilmiştir. Atatürk, etnik olarak Türk olmadıkları halde müslüman kimliği ile Türkiye'ye bağlı olan Boşnaklar, Çerkezler gibi azınlıkların Türkiye'ye göç isteklerinin hepsini olumlu karşılamıştır. Hatta bazı tarihçiler bu politika nedeniyle Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği'nin bir yönden de "müslüman milliyetçiliği" olduğunu söylerler.

Bu ise, Atatürk'ün gerçek mirasının, Türk siyasi ve fikri hayatında "milliyetçi-muhafazakar" çizgi tarafından temsil edildiğinin açık bir göstergesidir.

Atatürk'ün milliyetçi-muhafazakar kimliğini ortaya koyan unsurların bir diğeri, "milli ahlak" kavramına verdiği önemdir. Atatürk'e göre milli ahlak, bir millet oluşturma'nın ilk şartını teşkil etmektedir. Atatürk, bu konudaki görüşünü, "Mükemmel bir millette, milli ahlakın icapları, o milletin fertleri tarafından, hiç tereddüt etmeksizin vicdani ve hissi bir şevkle yapılır. En büyük milli heyecan işte budur." sözleriyle özetlemektedir. (Afet İnan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, sf. 302)

Atatürk, milli ahlak anlayışını "mukaddes" bir değer olarak kabul etmiş ve bu inancını bir çok defa ifade etmiştir. 1930 yılında kendi elyazısıyla yazarak Prof. Dr. Afet İnan'a teslim ettiği notlar arasında "Ahlak mukaddestir; çünkü aynı kıymette eşi yoktur ve başka hiç bir çeşit değerle ölçülemez" şeklindeki sözleri yer almaktadır. (Prof. Dr. Afet İnan, Atatürk'ün El Yazıları, sf.362)

Atatürk'ün büyük mirasının anlamı

Atatürk dönemini gerçekçi bir gözle incelediğimizde, onun gerçekten de bugünün kavramlarıyla bir "milliyetçi-muhafazakar" olduğunu görürüz.

Atatürk; tam bir Türklük ve Türkiye sevgisine sahip olan; dış politikada Türk milli menfaatlerinin savunulması için çok basiretli ve (Hatay örneğinde olduğu gibi) mücadelecî davranan; sosyalist akımlara prim vermeyip her zaman için kalkınmanın gerçek yolu olan özel girişime destek olan; Batı'yla gerektiğinde mücadele eden ama varılması gereken noktanın Batı tarzı demokratik bir "muasır medeniyet" olduğunu bilen; laikliği toplumun huzuru ve devletin bekası için zorunlu gören ancak aynı zamanda dine büyük bir saygı besleyen ve hatta dinin doğru anlaşılması ve yaşanması için çaba harcayan bir liderdir.

Atatürk'ün dış politika anlayışı

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Salı, 16/06/2009 - 19:59

1919 'da Atatürk, Türk Kurtuluş Savaşı'nı oluşturmaya başlarken, dünya, I. Cihan Savaşı ertesi döneme girmekteydi. Bu yeni dönemde uluslar arası ilişkilerde, Avrupa'nın rolü azalmakla birlikte,yine de ağırlık merkezini oluşturmaktaydı.

Dünya Savaşı,özellikle Avrupa'da büyük yıkıma yol açmıştı. Savaşın galiplerinden İngiltere ve Fransa,büyük problemlerle karşı karşıyaydı. Yenik devletler, özellikle de Almanya,daha da büyük sıkıntılar içindeydi. Rusya,iç savaşın getirdiği sosyal çalkantılar ve iç savaşın acılı günlerini yaşıyordu. İtalya'nın galibiyete rağmen morali oldukça bozuktu. Osmanlı ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları paramparça olmuştu.

Bu tablo içinde İngiltere ve özellikle Fransa için başta gelen dış konu, yenik devletlere ağır birer barış anlaşması imzalatmaktı. Böylece,savaş dönemi hukuken de sona erdirilerek,barış dönemine geçilebilecek ve pek çok meseleye el atılabilecekti. Yenik devletlerin bir daha savaşa cesaret etmemeleri için,bu barış anlaşmalarının ağır şartlar taşıması gerektiğine inanılmaktaydı.

Öte yandan,savaşı uluslar arası ilişkilerin bir aracı olmaktan çıkarmak amacıyla ve büyük umutlarla kurulan Milletler Cemiyeti ise Dünya Savaşı'nın kazanılmasında önemli bir rol oynayan A.B.D.'nin bu teşkilata girmeyerek yeniden "yalnızcılık politikası"na dönmesi yüzünden başarısız kalmaya mahkum kılınmıştı.

Dünya coğrafyasında yeni yeni devletler kurulmuş,bu devletlerin çeşitli sınır,azınlık vs. ihtilafları da beraberinde yani sorunlara kaynak oluşturmıştı.

Bu tabloda uluslar arası siyasi açıdan görünüm;çatışma unsurlarının potansiyel olarak daha ağır bastığını ortaya koymaktaydı. Dünya siyasi yapısı allak bullak olmuştu. Bir yanda demokratik devletler,diğer yanda Komünizm,Faşizm,Nazizm

Ve diğer totaliter rejimler...

Ekonomik açıdan görünümü daha iç karatıcı mahiyetteydi. Kitleler savaşa "daha iyi yaşamak" için girmişken,savaş sonunda daha berbat bir politika ile karşı karşıya kalmışlardır. İşte iki savaş arası dönem bu nedenle bir barış döneminden ziyade,yeni bir savaş tohumlarının ekildiği bir dönemdir. Bir yanda revizyonist devletler,diğer yanda anti-revizyonist devletler...

İşte bu ortamda Türkler'e Sevr imzalatılıp Anadolu işgal edilecektir. Bu ortama Türkler'i getiren sorumluların çoğu,yurt dışına firar etmişti. Geride kalanların yapabildiği tek şey vardı: Kimin uşağı

olalım ? İngiltere'nin mi ? A.B.D.'nin mi ?

Bu sisli puslu havada ortaya çıkan M.Kemal,kitleleri peşine takarak Kurtuluş Savaşı'nı başlatmış,sonunda Sevr'i tarihin çöp sepetine atarak,Lozan'ı dikte ettirmiştir. Yine dünyadaki totaliter rejimlerin yarattığı tehdide karşı Türkiye, güvenliğini daha da sağlama almak amacı ile Montreux Boğazlar Sözleşmesi'ni yaptı.

TÜRK DIŞ POLİTİKASININ DEVRELERİ:

1-1923-1930 Dönemi: Bu dönemde Türkiye,Lozan'dan kalan bazı pürüzlerin çözümü ile uğraştı.

Bunlar,İngiltere ile Musul,Fransa ile Suriye sınırı ve borçlar,Yunanistan ile nüfus mübadelesi ve kapitülasyonlar ile ilgili bazı hususlar. Bu sorunlardan Musul hariç diğerleri,Türkiye'nin istediği biçimde çözümlenmiştir.,

2-1930-1935 Dönemi: Türkiye 1930'lara büyük ölçüde dış ve iç meseleleri halletmiş olarak girdi. Avrupalı ülkelerle diyalog başlatıldı,batıya yöneliş hızlandı. Temmuz 1932'de İngiltere ve Fransa'nın etkili olduğu Milletler Cemiyeti'ne girdi. Atatürk,bununla da yetinmeyerek,Yunanistan'ın da içinde bulunduğu Balkan Pakti'ni kurdu. (9 Şubat 1934) Böylelikle Batı sınırı emniyet altına alındı.

3-1935-1938 Dönemi: İtalya'nın 1935'te Habeşistan'a saldırması ile Doğu Akdeniz'de ortaya çıkan tehlikeli durum,Türkiye ile İngiltere'yi birbirine daha çok yaklaştırdı. Bunun doğal sonucu olarak da Türkiye'nin önderliğinde,İran,İrak, Afganistan'ın da içinde bulunduğu Sadabat Pakti imzalandı (8 Temmuz 1937).

Doğu Devletleri Ve Gelecekte Haber

Doğu devletleri deyince ,İran,Afganistan gibi Müslüman devletleri kastediyorum.Mısır Afrika ülkeleri,Hindistan ve diğer Asya ülkeleri sömürge halinde bulunuyorlardı.Mustafa Kemal daha1920'de ve Milli Mücadeleyi kastederek şöyle demişti:

"Bu bir halk hareketidir.İslam aleminin yardımına da dayanıyoruz.Türklerin son Müslüman millet olarak müstakil olacakları gibi,diğer yerlerdeki Müslümanlar da düşmanlarımıza karşı mücadele edeceklerdir.Bunlar çoğunlukla İngiliz idaresindedirler.Biz bu salıp hareketinin (haçlı hareketinin) en son hücumlarına karşı koyuyoruz.Fakat İslam alemi artık mühlik bir surette (tehlike olacak kudrette) uyanmıştır.

Gerçi Mustafa Kemal bu nutkunu söylerken İslam alemi henüz o kadar da belirli bir kuvvet olarak uyanmamıştı.Lozan'ın başarıldığı sırada,İran ve Afganistan'ın durumları pek parlak değildi.Ama ne de olsa dünya yüzünde Müslüman memleketleri ve Müslüman halkları vardı.Bunlar elbette er yada geç dünya terazisinde bir ağırlık olacaklardı.Dünyaya bazı sözler söyleyeceklerdi.Nitekim bu gün öyle olmuştur.İşte Mustafa Kemal o gün bu geleceği haber vermiş demektir.--Alinti--

MHP: Milliyetçilik ulusalcılıkla bağdaşmaz

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Çar, 17/06/2009 - 19:54

MHP: Milliyetçilik ulusalcılıkla bağdaşmaz

Bölükbaşı, ulusalcıların konjonktüre göre milliyetçilik yaptığını kaydetti. TESUD üyelerinin bir kez daha gelmeleri halinde MHP önüne yine yaklaştırılmayacağını altını çizen Bölükbaşı, bazı subayların emekli olduktan sonra farklı bir çizgiye kaydıklarına dikkat çekti.

Bölükbaşı, Taraf gazetesinden Neşe Düzel'e verdiği röportajda ilginç değerlendirmelerde bulundu. Bölükbaşı, emekli subayların her birinin orduda şerefli görevler yaptığını ifade eden Bölükbaşı, TESUD'un MHP önüne çelenk bırakması olayını şöyle değerlendirdi:

"Ama emekli olduktan sonra da aynı çizgiyi de tutturmaları gerekir. Milli birlik, toprak bütünlüğü konularında bizim emekli subaylarla bir meselemiz olabilir mi? Talihsiz bir olay yaşandı, o kadar. Kim oldukları, hangi dernek oldukları da belli değildi. Üzerinde 'tarifsiz teessürlerimizle' yazılı bir çelenkle on beş kişi kadar geldiler. Beş, altı da kürklü hanım vardı aralarında. Bir fiske atılmadı kendilerine. Sadece çelenk, partinin önüne yaklaştırılmadı. Bundan sonra da gelirse yaklaştırılmayacak. Bizim derdimiz çelenkleydi. MHP'nin önüne çelenk gelemiz."

Görevde olan askerlerden hiçbir mesaj almadıklarını anlatan Bölükbaşı, Eski Jandarma Genel Komutanı emekli orgeneral Şener Eruygur'un, Devlet Bahçeli'ye MHP ile hayal kırıklığına

uğradıklarına dair bir mektup göndermesi ile ilgili de şunları söyledi:

"Binlerce mektup geliyor Sayın Bahçeli'ye. Aralarında onunki de vardır. Bunların hayal kırıklığını da anlamakta güçlük çekiyorum. Sanki bizim bu 'ulusalcı' denilen kesimle bir akdimiz vardı ve biz bunlarla bir ortak cepheydik de... Bizim ne ilgimiz vardı sizinle? Türk milliyetçileriyle ulusalcı dedikleriniz birbiriyle hiç imtizaç etmezler. Aralarında uyumsuzluk vardır."

Bölükbaşı, ulusalcılarla MHP arasında konjonktürel fark olduğunu altını çizerek, "Ulusalcılık konjonktürelidir. Belli konulara kendi zaviyelerinden ve çok sathi tepkiler verirler. Türk milliyetçiliği ise bir felsefedir, yaşam tarzıdır ve tarihsel bir sürekliliği vardır. Biz kırk yıldır bu fikriyatımızla siyaset sahnesindeyiz. Emekli olduktan sonra iki kişi bir dernek kuruyor ve 'Ben ulusalcıyım, MHP'yle aynıyım' diyor. Bizim öyle bir şeyimiz yok. Onlar çok satıhtadır, kusura bakmasınlar."

Ulusalcıların, sanki MHP ile anlaşma yapmış gibi davrandığını kaydeden Bölükbaşı, ulusalcılara siyasete atılmalarını tavsiye ediyor:

"O zaman bir parti kursunlar da bir görelim bakalım sandıkta nasıl tecelli ediyor bu. Onlar belli konularda, yüzeysel, konjonktürel tepkiler ve bazı duruşlar ortaya koyuyorlar.

Niye derin hayal kırıklığı duyuyor bu emekli paşalar? Bizim kendileriyle ortaklığımız mı vardı? Sizinle ne işimiz vardı bizim? Hakikaten samimi söylüyorum. 59 yaşımdayım. Bunların hiçbirini

görmedim. Sayın Bahçeli geçen grup konuşmasında 'Biz 12 Eylül'de en çok acıyı çekmiş insanlarız. Sizler o dönemde ordu mensuplarıydınız. Türk milliyetçilerini hangi gözle görüyordunuz? Bu, bizim hafızalarımızdan hala silinmedi' dedi. Bizim bunlarla hiçbir ortaklığımız yok. Neyin teessürüymüş? Sayın paşalara saygımız var ama, teessür duymaları için bir neden yok. Çünkü biz onlarla hiçbir zaman aynı safta bulunmadık. Niye teessür duyuyorlar? Anlamak mümkün değil. Sanki bir anlaşma yaptık da.... Aynı saftaydık da... Biz altı ay öncesinde de onlarla aynı safta değildik. "

-Din dersi zorunlu olmamalı

Bölükbaşı, Alevilerin Türk toplumunun hem bir gerçeğidir hem de temel harcı olduğunu belirterek, "Sorunları olduğu doğru. Benim şahsi görüşüm din dersleri zorunlu olmaya devam etmemeli. Ama onların kendi aralarında da çok büyük görüş farklılıkları var." dedi.

CHP ile MHP'nin farkı ve müstemleke solcuları!

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Çar, 17/06/2009 - 19:55

CHP ile MHP'nin farkı ve müstemleke solcuları!

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, partisinin grup toplantısında, "Biz müstemleke solcusu değiliz" dedi. Baykal, bu kavramı, CHP'nin milli meselelerde koyduğu ciddi ve tutarlı tavrı MHP'lileşmek olarak değerlendiren, hatta CHP için "Cumhuriyetçi Hareket Partisi" gibi benzetmeler yapan, küresel kapitalizmin sözcüsü haline gelmiş bazı eski solcular için kullandı.

Solun milliyetçi olamayacağını söyleyen bu kişilere, Baykal, "Bağımsızlık bütün dünyada sosyal demokrasinin, solun özüdür" dedi ve milliyetçiliğin CHP'nin altı okundan biri olduğunu hatırlattı. "CHP Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran, Atatürk'ün partisidir" vurgusunu yapan Baykal, milliyetçiliklerinin ırkçı ve ayırıcı değil, bütünleştirici olduğunu, millet anlayışını esas aldığını belirtti.

Öncelikle belirtiyim ki, CHP'nin diğer sözcüleri, sanki Türkiye'de ciddi bir ırkçı milliyetçilik akımı varmış ve bu da MHP tarafından temsil ediliyormuş gibi kendi milliyetçiliklerini anlatırken, "Biz kafatası milliyetçisi değiliz" gibi cümleler kullanıyor.

Türkiye'de Türk Milliyetçiliği açısından kafatası milliyetçisi yok denecek kadar azdır. Siyasi alanda kafatası milliyetçisi bir kuruluş da yoktur. Durum böyle olduğu halde, neden ikide bir, bazı CHP'liler

böyle bir değerlendirmede bulunuyor?

Çünkü artık solculuk ile hiçbir ilgisi kalmamış olan liboşlar, onları MHP'lileşmek ile suçluyor. Peki MHP'nin kafatasçılık ile bir ilgisi var mı? Yok. Ama liboşlar bu suçlamayı ısıtıp ısıtıp gündeme getiriyor.

Neyse ki Baykal özenli konuşuyor.

CHP'nin, Atatürk'ün ve dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesi, Türk Milliyetçiliği'ne dayanır. Böyle bir fikir olmasa idi, Türkiye Cumhuriyeti de, CHP de kurulmazdı! Atatürk'ün Türk milliyetçiliği anlayışı, Ziya Gökalp, Yusuf Akçura gibi dönemin ideologlarının görüşlerine dayanır. Atatürk, Ziya Gökalp'ın fikir babası olduğunu söylemiştir.

Ziya Gökalp'da ırkçılık, kafatasçılık var mıdır? Yoktur.

MHP'nin bugüne kadar ortaya koyduğu milliyetçilik anlayışının temeli de Ziya Gökalp'ın, Yusuf Akçura'nın, Atatürk'ün anlayışdır.

CHP ile MHP'nin milliyetçilik anlayışları arasındaki fark nedir?

Fark, Atatürk'ün ölümünden sonra İsmet Paşa'nın, lise tarih coğrafya kitaplarından Türk Dünyası ile ilgili bilgileri kaldırarak ve Türkçülük-Turancılık hakkında dava açacak kadar ihtiyat ve çekingenliğe, hatta Sovyet korkusuna dayanan pasif politikasından doğmuştur.

1944 yılından beri, Türkiye'de Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı yerine İnönü milliyetçiliği uygulanmaktadır!

MHP'nin başından beri itirazı bunadır.

İnönü milliyetçiliğinin hala sivil asker bürokraside hakim olduğunu, "Bütün Türkleri bir bayrak altında toplamak" olarak nitelendirilen Turancılığı "Ütopik Türkçülük" olarak gösteren çeşitli açıklamalardan anlıyoruz.

Türk Birliği bugün tıpkı Avrupa Birliği gibi uygulanabilir bir durumdadır. Avrupa'nın kendi Turanını kurmasına karşı çıkmayan, hatta Türkiye'nin de Avrupa içinde erimesine razı ama Türk birliğine karşı bir anlayışı, ister CHP'li, ister MHP'li, ister ordu komutanı, ister Genelkurmay Başkanı, isterse Cumhurbaşkanı olsun kimse milliyetçilik, Atatürkçülük diye sunamaz. Sunarsa komik olur!

Baykal, Kıbrıs ile ilgili Fin önerisi ile ilgili olarak da önemli bir tavır koydu. Fin önerisi adı altında Türk tarafına deniliyor ki, "Magosa'yı AB'nin, Maraş'ı BM'nin denetimi altına verin: Bunun karşılığında KKTC Magosa'dan Rum denetiminde serbest ticaret yapsın! Bunların karşılığında da Türkiye hava deniz limanlarını Rumlara açsın. Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'ni tanısin!"

Siyasi tarihte böyle ahmakça bir öneri hazırlanmamıştır! Türkler hem Maraş'ı hem Magosa'yı verecek, hem de limanlarını açacak! Ve Erdoğan hükümeti de bunu ciddi bir görüşme konusu sayacak!

Aklıma Dede Korkut hikayelerinde kullanılan bazı kavramlar geliyor ama, her yazıda 301 tehdidi var!

Arslan BULUT

ATATÜRK'ÜN KÜLTÜR ANLAYIŞI

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Cum, 19/06/2009 - 19:16

ATATÜRK'ÜN KÜLTÜR ANLAYIŞI

"Ey Yükselen Yeni Nesil!

Gelecek sizindir. Cumhuriyet'i biz kurduk.

Onu yükseltecek ve sürdürecektir sizlersiniz."

K.Atatürk

Atatürk'ün kültür anlayışı, Cumhuriyet ile birlikte yaşamakta ve gelişmektedir. Son birkaç yıl

öncesine kadar, Atatürk'ün düşüncelerini onu yakından tanımış çalışma arkadaşları anlatır ve yorumlardı. Bu gün artık yorumlama sırasının, Cumhuriyet döneminde doğmuş kuşağın bilim ve fikir adamlarına gelmiş olmasından ve bu onurlu görevi yerine getirmek üzere karşınızda bulunmaktan mutluyum.

Çağdışı kalmış ve Devleti parçalayıp bölüşerek, "Doğu Sorunu"nu çözümlediğine güvenen Batı Alemi'nin gücüne karşı, çoğunluğu köylü tarımcılardan oluşan Türk halkı, kendi öz varlığını nasıl savunacak, geleceğini nasıl güvence altına alacaktı?

Bu yıl ki Anma Haftası içinde yapılan yorumların çoğu Atatürk'ün bu soruya verdiği cevaplar, bulduğu çözümlerle ilgilidir. "Atatürk'ün kültür anlayışı" da bunlardan sadece biridir. Ancak, hemen ekleyelim ki, milli eğitimden dil ve harf yenileşmesine, medeni hukuktan güzel sanatlara, diplomasiden iktisat ve kalkınma politikasına değin, Türk Devrimi'nin temelinde/özünde, toplumun kültür sorunları ve Atatürk'ün kültür anlayışı bulunmaktadır.

Atatürk, Türk varlığının geleceğini ve güvencesini; "Yeni Türk İnsanı"nı yaratma sorunu olarak görmüştür. Bu konuda düşünüp fikirler üretmekle yetinmemiş, çeşitli önerileri elemiş, denemiş ve uygulamıştır. Tarih içindeki insan-kültür ilişkisini objektif olarak izleyen ve bilisel kavramlarla değerlendiren Atatürk, yeni Türk insanını yetiştirecek yeni Türk Kültürü'nü yaratmaya çalışmıştır.

"Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültürdür" demiştir ama, bu kültür yitik imparatorluk döneminden miras kalmış hurafeler manzumesi değil, en ileri dünya milletleri ailesi içinde yerini alacak laik Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaş kültürü olacaktır.

Eski devrin dine karışmış masallarından, yaradılış ve varlığımızla ilgisi olmayan fikir ve inançlardan, Doğudan ve Batıdan gelen etkilerden uzak, milli karakter ve tarihimize uygun bir kültür...

Atatürk tarihi görev ve amacının "Kültür değişmesi" olduğunu da şöyle dile getirmiştir,

Yapmakta olduğumuz inkılâpların gayesi, Türkiye Cumhuriyeti halkını tamamen asri (çağdaş) ve bütün mana (anlam) ve eşkali (biçim ve görünüşleri) ile medeni (uygar) bir heyet-i içtimaiye (toplum) haline (durumuna) isal etmek (getirmek/eriştirmek) tir.

Görüldüğü gibi, çağdaş bir milletin kendini (varlığını) kabul ettirebileceği ve koruyabileceği tek yol medeniyet yoludur. "Medeniyet" ten ne anladığını ise Atatürk şöyle açıklamıştır;

Medeniyeti hars (yani kültür)'tan ayırmak güçtür, gereksizdir. Bu nedenle harstan ne anladığımı söyleyeyim: Hars, bir toplumun (a) devlet hayatında, (b) fikir hayatında yani bilim ve güzel sanatlarda, (c) iktisadi hayatta yani tarımda, ticarete, zanaatta, Kara, Deniz, Hava ulaşımında yapabileceği şeylerin bileşkesidir... Bir milletin "medeniyet" dendiği zaman "hars" namı altında saydığım üç tür faaliyet muhassalasından (bileşkesinden) bir şey olmayacağını sanırım.

Bu kısa ve öz tanımlamasıyla Atatürk, girdiği inkılâplarla sahip olduğu "kültür anlayışı"nın bütün ilke ve öğelerini ortaya koymuştur: Akla ve bilime dayalı uygun bir yaşam biçimi, çağdaş dünyaya açılmayı, toplum olarak katılmayı, Türk toplumunu refah, barış ve mutluluğa kavuşturmayı hedef alan bir dünya görüşü, varlık bilinci ve başarma güvenci!

ATATÜRKÜN KÜLTÜR ANLAYIŞI

Atatürk'ün "Kültür ya da uygarlık" anlayışı, benimsediği öncüllerle yöneldiği hedefler açısından:

- a) Tarihi-gerçekçidir,
- b) Akılcı ve bilimcidir,
- c) Kavram ve kapsamda bütüncüdür,
- d) Evrimci ve yenilikçidir
- e) Çağdaş ve Batılıdır
- f) Milliyetçi değil ulusçudur.

Tarihi - Gerçekçiliği

Atatürk'ün Kültür anlayışı 19 ve 20. yy'ların / evrimci kültür tarihçilerinin yanında ve yönündedir. Ancak Atatürk medeniyet ve kültürü - hiçbir toplum, millet, ırk ve ülkenin tekelinde değil - tüm insanlığın ortak malı ve birikimi olarak görür. Wells'in (1920) Dünya Tarihi'ni dikkatle incelerken, onun "Dünya Devleti" umudunu eleştirmekten geri kalmamıştır. Osmanlı Devleti'nin geri kalış ve yıkılış nedenlerini görmüş, onun kültür mirasını neden reddettiğini gerekçeleriyle açıklamıştır. Tarımcı-köylü Türk toplumunun serbest ticaret yoluyla Batıyı taklit etmek isterken, ekonomik ve mali bakımdan Batının Yarı - Sömürgesi durumuna düştüğünü anlamış, "tam bağımsızlığı" Cumhuriyetin değişmez ilkesi saymıştır. Milli dava, değişen ve yarışan dünyada gücün, yetişmiş insan gücüne, yani kültüre, bağlı olduğu tezini savunmuştur.

Akılcı - Bilimciliği

Atatürk'ün benimsediği kültür uygarlık özdeşliği, kültür antropolojisinin kurucu babası sayılan Tylor'un (1871), "Kültür ya da uygarlık..." diye başlayan ve bilim çevrelerindeki geçerliliğini günümüzde de sürdüren bütüncü kültür tanımını hatırlatıyor. Tylor'a göre insanın yapıp yarattığı, öğrenip öğrettiği her şey kültürdür. Gerçi günlük kullanımda, medeniyetlerin tarih, yazı ve şehirleşmede gelişmiş kültürlerden oluştuğu gerçeği gözetilirse de; bu, bir mahiyet (nelik) farkı değil, derece (nitelik) farkıdır. (Sözel, Tarım, Sanayi ve İslam Medeniyetine karşılık; Eskimo, Lapon, veya Japon Kültürü deriz.) Kültür ile medeniyet "canlı-üstü" varlık anlamındadır. Batı sosyal düşüncesi, felsefesi ve ontolojisi, her iki türü de süperorganik (canlı - üstü) birer varlık alanı olarak alır, sınıflar ve inceler.

Atatürk, 1930'lu yıllarda ortaya atılacak olan teknolojik ("litik") kültür sınıflamasından sanki haberdar görüldüğü gibi medeniyet ile kültür kavramları arasındaki ince ayrıma da dikkat etmiştir. Ancak romantik Alman filozofu Spengler (1926) ile "Medeniyet dediğin tek dişi kalmış bir canavar" deyimi, M. Akif Ersoy'un Batı medeniyetini kültürel gelişmenin sonu gibi gören umutsuz karamsarlığını benimsememiş; Türk Rönesansı'nın ve aydınlanmasının güç kaynaklarını yine Batı uygarlığında aramıştır.

Kavramsal (Olgusal) Bütüncülüğü

Atatürk'ün kültür "bütüncülüğü", algılamada Gestaltçı olmasa da, kavramlaştırmada holistiktir. Sözel, onun dünya ve medeniyet görüşünde, "maddi kültür" ayrımlarına yer yoktur. Atatürk'e göre kültür, toplumun maddi (ekonomik/teknolojik), manevi (fikri, edebi ve ruhi) ve beşeri (insani ve toplumsal) yapı, işlev, kurum ve güçlerinin bileşkesidir! Kültür olgusuna ve sorunlarına akılcı ve bütüncü bakışı ile Atatürk, kendi çağının devlet, sanat ve bilim adamlarından çok çok öndedir. Gerçekten de insan bilimin kültür kuramına göre, kültür öğelerini maddi, manevi ve insani unsurlarını ayırmak ne doğrudur, ne yararlıdır, ne de mümkün!

Köktenci - Yenilikçiliği

Atatürk, toplumun geleceğini ve güvencesini, medeniyet dünyası ile çatışmada değil-barışp uzlaşmada; Batıdan kopmada değil, Batının temsil ettiği çağdaş toplumlar ailesine katılmada bulmuştur. Atatürk'ün kültür anlayışına göre, her değişme mutlak olarak terakki (ilerleme) sayılmasa bile, gelişme ve çağdaşlaşma için, ata yadigarı cemaat kültürünü aşp "laik milli kültürü" yaratmak zorunda bulunduğumuza inanmıştır. Öte yandan kültür yaratmanın-tıpkı insan yetiştirme düzeni gibi-eğitim sürecine bağlı olduğu gerçeğini görmüştür. Bununla birlikte, Atatürk eğitim sürecini yalnızca okullara (okul öğretimine) bırakmayacak kadar gerçekçidir. Bu yüzden, bir yandan, kültürel muhtevayı çeşitli kaynaklardan besleyip zenginleştirmeye; öte yandan, eğitim sürecini yenileştirmeye ve kültürün taşıyıcısı ve öğrenme aracı olan dili Türkçeleştirmeye çalışmıştır.

"Eğitim-kültür-dil" üçlüsünü anlamlı bir bütün haline getirmek için, araştırmaları, yayınları, müzeleri, fakülteleri desteklemiş, bilim ve tarih kongreleri düzenlemiş, Eğitim Bakanlığını Kültür Bakanlığı'na dönüştürmüştür.

Öğretim kurumlarını ve öğretmen yetiştirme sürecini yenilerken okul-dışı yaygın eğitime önem vermiş; kültür yenileşmesine karşı koyan kitle direncini azaltacak, ataletini harekete geçirecek halkevleri ile kültür merkezlerinin açılmasına destek olmuştur.

Atatürk'ün kültür anlayışı, yalnız kuramda/kavramda değil, uygulamada da bütüncü ve öğretici (praksisi) idi.

Çağdaş ve Batılı

Atatürk'ün kültür anlayışı, çağdaş Batının çağdaşlığı oranında Batılı, fakat Batı ve çağı ile sınırlı değildi. Yaklaşık yüzyıldan beri Osmanlı devlet kurumlarında denenen düzeltmeciliğin (reformizm yada Tanzimatçılığın) başarısız kaldığı apaçık ortadaydı. İdare-i maslahatçı bir (kısmi) düzetmecilik, ülkemizi kurtaracağına, Batının yarı-sömürgesi durumuna düşmüştü. Milli eğitim reformunu istemek yetmiyor, yapmak gerekiyordu. Para, mali imkan yoksa maliyeyi, hukuku yenilemek için başka reformların da gerekliliğini ortaya çıkarıyordu.

Çağdaş medeniyetin güçlü ve başarılı temsilcileri Batıda olduğu için, çoğu örnekler Batıdan seçiliyor fakat ülke koşullarına uyarlanıyordu. Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak için Batıya benzemek, Batılı gibi olmak yetmiyordu. Batılı'nın yaptığını yapmak, İstanbul'da Batılı gibi yaşamak, Batıyı taklit olurdu. Bu yüzden, Batının yapmaya çalıştığını yapmaya çalışırken yinede kendimiz olarak kalmak, kendimize uygun yolları bulmak zorunda idik. Atatürk'e sık sık atfedilen "Bize biz benzeriz" sözü, herhalde, bu bağlamda yorumlanmalıdır. Öyleyse asıl amaç, Batılaşmak değil, çağdaş Batının kültür-medeniyet düzeyine kendi çabamızla biran önce erişmektir. Çünkü Batı kültürüne karşı en güçlü savunmanın yine Batı kültürü olduğuna Atatürk inanmıştı.

Atatürk'ün çağdaşlaşma çabasında, gözünü yalnız Batıya değil, Japon örneğine de çevirdiği, İngiliz Büyükelçisi Lindsay'ın gözünden kaçmamıştır. Batıdan yararlanmalı, fakat onu taklitten kaçınmalıydık. Atatürkçü çağdaşlaşmanın özgülüğü yada biricikliği buradadır.

Ancak, toplumu kültürel kök ve kaynaklarından koparıp uzaklaştırarak çağdaş bir ulus yaratmak mümkün müydü? Bilginler/bilgeler bu kısımda ne diyorlardı?

Milli mi, Ulusal mı?

Böylece, Atatürkçü kültür anlayışının en çok tartışılan fakat en az anlaşılan laiklik sorununa geliyoruz. Sosyal bilim ve tarih açısından sorun, millet (cemaat) olgusundan cemiyet (ulus) düzeyine nasıl atlanacağı noktasında düğümleniyordu. Bernard Lewis'e (1988:331-38) göre, batılı anlamdaki "nation" olgusundan İslam dünyasındaki Arapça karşılığı "milla"(din) idi. Bu kavramın Osmanlıca'daki karşılığı olan millet (ler), İslam'dan gayri olan dini cemaat (lar) için kullanılıyordu. Osmanlı yönetimindeki Ortodoks, Gregoryen, Musevi ve Katolik milletlere benzeterek bir "Müslüman milleti" belki düşünülebilirdi ama zaten Müslüman olan "Türk milleti"ne yer yoktu. Oysa, Türkiye Cumhuriyetinin ilanı ile "Türk Milleti" doğmuş oluyordu. Laik Cumhuriyet ile bu sorun çözümlenmedi, büsbütün su yüzüne çıktı. İslam, hem devlet, hem din, hem de medeniyet olduğuna göre, Müslüman Türk halkının devleti, nasıl bir Cumhuriyet olabilirdi? Kavramsal güçlüğü yarattığı bu tür tartışmalar günümüzde de sürüyor... Eğer halk dilindeki "millet" sözcüğü "dini cemaat" (topluluk yada azınlık) anlamına geliyorsa, Türkiye Cumhuriyeti'nin dolayısıyla Türk Milleti'nin laikliği nasıl düşünülebilir?

"Osmanlı Kimliği"nden yeni yeni kurtulmaya çabalayan halk, Müslüman kimliğini bırakmaya henüz hazır değildi. Türk Milliyetçilik hareketi kendi yarattığı kimlik bunalımı karşısında. İslam ya da dini cemaatla çağrışım yapmayan "laik ulus"u bulmak zorunda kaldı. Ulus, dini milletin karşılığı değil, "laik millet" (nation)'in Türkçe'si idi. Devleti'ni yitiren Osmanlı seçkini dini kimliğini Türk İmparatorluğu hatta ülkemizin resmi adı Türkiye (Turchia), batının kullandığı fakat Osmanlı aydınının asla benimsemediği yabancı etiketlerdi. Türkçülük hareketinin kültür ile ideoloji (mefkure) birliği üzerinde kurulmasını öneren Sosyolog Gökalp, Türk milliyetçiliğini üçe bölüyor, yan yana parça parça sunuyordu; Özü İslam, görünüşü batı, adı Türk! İdeolog Gökalp ile Kurucu Atatürk arasındaki temel ayrılık buradaydı. Atatürk, Gökalp'in önerdiği milliyet öğelerini "Türklük"te toplamış, onun yaratılması işini Cumhuriyete, Cumhuriyetin korunması görevini de gençliğe bırakmıştı. Stratejik bakımdan, Atatürk'ün önünde iki yol vardı.

- a) Kültürel (dini) değerlere uygun bir devrim ideolojisi geliştirmek;
- b) Çağdaş ulus ideolojisine uygun laik bir kültür yaratmak!

Genç Türkler birinci yolu denemiş, başaramamışlardı. Atatürk, daha çetin gözüken ikinci yolu seçti. Laik Cumhuriyete ve ulusa uygun bir kültür yaratmayı hedef aldı. Öyleyse yeniden hatırlayalım: Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültür olacaktı ama İslam dini ile İslam devletine dayalı bir İslam kültürü değil, Türkiye Cumhuriyetinin yeniden gerçekleştireceği laik, ulusal ve çağdaş bir kültür olacak. İşte bu anlamda, tam bir kültür devrimcisi sayılması gereken Atatürk, eserini, çalışma arkadaşlarına değil, tıpkı Robespierre gibi geleceğe, Türk İstikbalinin evladına bırakıyordu.

BAŞARILAR, SORULAR, SONUÇLAR

Bugün, burada Atatürk'ün kültür anlayışını konuşuyor olmamız, Atatürk'ün bizlere emanet ettiği laik Cumhuriyetin tartışma götürmeyen başarısıdır. Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk'ün kültür ve çağdaşlaşma politikası ile, kendisini Batı Dünyası'na (medeniyetine) kabul ettirmişti. Ancak, bugünkü "Atatürkçü kültür anlayışları"nın Atatürk kültür anlayışına ne derece benzediği sorusu sorulup sorgulanmalıdır.

Sanımca, Atatürk'ün kültür anlayışı önce 1950'lerde sonra 1980 başlarında iki büyük bunalım geçirdi. Birincisinde, biz Türklerin de-Japonya gibi-Batıdan yalnızca teknoloji alıp kendi geleneksel (dini) kültürümüzü korumamız öneriliyordu (Eğitim Milli Komisyonu Raporu 1960). Laik Türkiye Cumhuriyeti birinci bunalımı 1961 Anayasası ile geride bıraktı. İkinci büyük bunalım, 1982 Anayasası'ndan sonra. "Türk- İslam Sentezciliği" ile (1985'de) yaşandı. İki-üç yıllık bir suskunluktan sonra, Sayın Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanımız, "Türk-İslam Sentezi" ideolojisini kabul etmediklerini resmen açıklamış bulunuyor.

"Türk-İslam Sentezi" Türkiye Cumhuriyeti'nin "Milli Kültür Politikası" olarak önerilmişti. Bu politikanın Atatürkçü, laik ve çağdaş bir kültür anlayışı ile bağdaşmayacağını savunan araştırma grubunda görev alarak, önerilen milli kültürün değişmeyen özünün din olduğunu göstermeye çalıştım. Bugün "ulus"ve evrim,"devrim", sözcükleri üzerindeki yarı-resmi ambargonun kaldırılmış olmasına Atatürk'ün kültür anlayışının başarısı ve yarınlarmızın güvencesi olarak görüyorum.

alıntı. b.güvenç

chp ve mhp

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Paz, 21/06/2009 - 17:35

Türkiyede son yıllarda polika,siyasette göze en çok carpan konu mhp,nin chp çizgisine asiri bir derecede yaklasmasi oldu.Mhp,lilerin ülkücü olduklarından kuskum yok ama mhp lideri bahceli gercek bir ülkücümdür yoksa ülkücüleri kullanarak siyasetmi yapıyor üzerinde durulmaya deger bir konu.Zaten mhp yandaslarinin bir cogu Devlet Bahceliye parti baskani olarak sicak bakmamaktadırlar.Koray Aydinin son haftalardaki cikisi ve büyük kurultayda bahcelinin tekrar baskan adayi olamiyacagi tezine bende katiliyorum.Politik anlayis bakımından Devlet Bahceli ile Baykal arasında su an hic bir fark göremiyorum,Baykal ne derse Bahcelide kopya ceker gibi aynisini söylüyor ve benim acimdan Bhceli sinsi bir sekilde mhp,yi müslümanlıktan uzaklastirip sol bir partinin çizgisine indirmistir.Rahmetli Türkes mhp,nin basinda oldugu zamanlarda dönemin hükümetlerine hep yardimci destek olmustur ama bugün bakiyoruz Bahcelinin hükümetimize en ufak bir destegi yoktur.

Bülent Arınc kimdir?

İçeriği Yazan: zekeriya keles Zaman: Paz, 21/06/2009 - 17:43

Bülent Arınc (d. 1948 Bursa), Türk avukat ve siyasetçi. Türkiye Büyük Millet Meclisi eski başkanı, AK Parti Manisa milletvekili, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı.

Eğitimi [değiştir]Bülent Arınc Manisa Lisesi'ni bitirdi. 1970 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Fakültesi'nden mezun oldu. Manisa'da uzun süre serbest avukatlık yaptı. Üniversite yıllarından itibaren siyasete ilgi duydu. Siyasete Gençlik Kolları Başkanlığı ve İl Başkanlığı görevlerinde bulunarak girdi. Orta derecede İngilizce konuşabilen Arınç, evli ve iki çocuk babasıdır.

Siyasi çalışmaları Bülent Arınç 24 Aralık 1995'te yapılan Milletvekili Genel Seçimleri'nde Refah Partisi'nden Manisa Milletvekili seçilerek ilk defa parlamentoya girdi. Aynı partide MKYK üyeliğinde bulundu. Bu dönemde Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonu ve Türkiye-AB Karma Komisyonu'nda çalıştı. 3 Kasım 2002 tarihinde yapılan Milletvekili Erken Genel Seçimlerinde üçüncü kez Manisa Milletvekili olarak Parlamentoya girdi. 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan Milletvekili Erken Genel Seçimlerinde dördüncü kez Manisa Milletvekili olarak Parlamentoya girdi. XX., XXI., XXII.ve XXIII. Dönem Manisa Milletvekilidir.

Bülent Arınç Türkiye'nin çeşitli il ve ilçelerinde konferanslar verdi. Panel ve sempozyumlarda konuşmalar yaptı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, ABD'de ve Avustralya'da konferanslar verdi.

19 Kasım 2002 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına seçildi. 22 Temmuz Genel Seçimleri'nin ardından yapılan Meclis Başkanlığı seçimlerine aday olmadı. Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesi cumhurbaşkanlığı için adı geçen Arınç 24 Nisan 2007 günü aday olmayacağını açıkladı.1 Mayıs 2009 günü yapılan kabine revizyonunda kabineye girmiştir.

EVET

İçeriği Yazan: ESRA ÖGE(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 04/09/2009 - 15:17

ASKER TONGAYA DÜŞÜRÜLMEMEYE ÇALIŞILIYOR.PAŞALARIN BU OYUNA GELMEMELERİ LAZIM.AMA BU GÖREV SADECE ONLARA DÜŞMÜYOR VATANDAŞ OLARAK BİZLERİNDE AKILLI VE BİŞEYLERİN FARKINDA OLMAMIZ GÜNDEMİ AN AN TAKİP ETMEMİZ GEREKİYOR.KEŞKE ERKEN SEÇİM OLSA TÜRKİYE YOLUNU SİL BAŞTAN SEÇSE...

Kaynak URL (13/05/2024 - 03:42 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/asker-sizin-oyuncaginiz-degil>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/emrah-ozdemir>

[2] <mailto:Emrah.Ozdemir@PolitikaDergisi.com>